

O declarație a filosofiei adventiste a educației

Afirmații

Advențiștii de ziua a șaptea recunosc, în contextul credințelor lor fundamentale, că:

- Dumnezeu este Creatorul și Susținătorul întregului univers – însuflețit și neînsuflețit.
- El a creat ființe umane perfecte după asemănarea Sa, cu putere de a gândi, de a alege, și de a face.
- Dumnezeu este sursa a tot ceea ce este adevărat, bun și frumos, și a ales să Se descopere omenirii.
- Oamenii, prin alegerea lor, s-au răzvrătit împotriva lui Dumnezeu și au căzut într-o stare de păcat care a afectat întreaga planetă, aruncând-o în conflictul cosmic dintre bine și rău. În ciuda acestor lucruri, lumea și ființele umane încă descoperă, deși cu greu, bunătatea și frumusețea stării lor de la început.
- Divinitatea a răspuns problemei păcatului prin planul de mântuire. Acest plan are ca țintă readucerea ființelor umane la chipul lui Dumnezeu și a universului la starea sa originală, de perfecțiune, dragoste și armonie.
- Dumnezeu ne invită să alegem planul Său de restaurare și să ne raportăm la această lume creativ și responsabil până când El va interveni în istorie și va aduce un cer nou și un pământ nou.

Filosofie

Filosofia adventistă a educației Îl are în centru pe Hristos. Advențiștii cred că sub îndrumarea Duhului Sfânt, caracterul și scopurile lui Dumnezeu pot fi înțelese și descoperite în natură, în Biblie și în Isus Hristos. Caracteristicile distincte ale educației adventiste – derivată din Biblie și scrierile Ellenei G. White – arată către scopul de răscumpărare al educației adevărate: *readucerea omului la chipul și asemănarea Creatorului lor*.

Advențiștii de ziua a șaptea cred că Dumnezeu este atotștiutor, atotputernic și are o dragoste infinită. El relaționează cu oamenii la un nivel personal, prezentând caracterul Său ca normă fundamentală a comportamentului uman, iar îndurarea Sa ca mijloc al restaurării omului.

Advențiștii recunosc, totuși, că motivația, gândirea și purtarea omului a decăzut de la idealul lui Dumnezeu. În sensul cel mai larg, educația este un mod de a reface legătura originală dintre om și Dumnezeu. Lucrând împreună, familiile, școlile și bisericile cooperează cu mijlocitori cerești pentru a-i pregăti pe cei care învață pentru o cetățenie responsabilă pe acest pământ dar și pe noul pământ.

Educația adventistă împărtășește mai mult decât cunoștințe academice. Ea se îngrijește de dezvoltarea echilibrată a întregii persoane – spiritual, intelectual, fizic și social. Dimensiunile sale în timp cuprind eternitatea. Această educație caută să dezvolte o viață de credință în Dumnezeu și respect pentru demnitatea tuturor oamenilor, să construiască

un caracter înrudit cu cel al Creatorului, să educe gânditori mai degrabă decât persoane care doar să reflecte gândurile altora, să promoveze servirea cu dragoste mai degrabă decât ambiția egoistă, să asigure un maximum de dezvoltare pentru potențialul fiecărui individ și să îmbrățișeze tot ce este adevărat, bun și frumos.

Scop și misiune

Educația adventistă pregătește elevii și studenții pentru o viață folositoare și plină de bucurie îngrijindu-se de prietenia cu Dumnezeu, dezvoltând persoana ca întreg, creând valori fundamentate pe Biblie, și servind neegoist, în concordanță cu misiunea adventistă în lume.

Factori de educație

Căminul

Căminul este principalul factor de educație din societate. Părinții sunt primii și cei mai influenți profesori și au responsabilitatea de a reflecta caracterul lui Dumnezeu față de copiii lor. De altfel, întreaga orânduire a familiei formează tânărului valori, atitudini și o imagine asupra lumii. Biserica și școala, împreună cu factorii educaționali ai societății, construiesc pe munca de acasă și o îmbogățesc. Este imperios necesar ca, în schimb, căminul să sprijine munca educațională a școlii.

Biserica locală

Biserica are un rol major în planurile de educație pe termen lung. Biserica locală asigură o atmosferă de acceptare și dragoste în care cei care se află în sfera de influență a bisericii sunt îndrumați în credință personală în Isus Hristos și într-o înțelegere continuă a Cuvântului lui Dumnezeu. Această înțelegere include atât aspectul intelectual cât și o viață conformă cu voința lui Dumnezeu.

Școala, Colegiul și Universitatea

Toate nivelurile școlilor adventiste construiesc pe fundația realizată de cămin și biserică. Profesorul creștin acționează în clasă ca slujitor al lui Dumnezeu în planul de mântuire. Cea mai mare nevoie a tinerilor este de a-L accepta pe Isus Hristos ca Salvator personal și de a se dedica valorilor și serviciilor vieții de creștin. Materiile formale și informale îi ajută pe elevi să-și atingă potențialul pentru dezvoltare spirituală, mentală, fizică, socială și vocațională. Scopul principal al școlii este acela de a pregăti elevii pentru o viață în serviciul familiei, bisericii și al societății.

Biserica mondială

Biserica mondială are responsabilitatea de a supraveghea funcționarea sănătoasă a învățării în cele trei medii amintite, dar și supravegherea învățării pentru toată viața. Referindu-ne la școală ca la un factor de educație, funcțiile sale sunt îndeplinite într-un mod ideal de instituțiile stabilite de Biserică în acest scop. **Biserica ar trebui să depună toate eforturile pentru a se asigura că toți copiii și tinerii adventiști au posibilitatea de a merge la o instituție adventistă de învățământ.** Oricum, având în vedere că o mare parte dintre tinerii bisericii nu sunt înscriși în școlile adventiste, biserica mondială trebuie să găsească modalități de a îndeplini scopurile educației adventiste prin mijloace

alternative (de exemplu: instruire creștină după ore, centre sponsorizate de biserică în campusurile neadventiste, etc.)

Rolul școlilor, colegiilor și universităților adventiste

Factorii educației adventiste amintiți mai sus sunt organizați și operativi. Secțiunile următoare ale acestui document dezvoltă implicațiile filosofiei adventiste a educației doar școlare. Implicațiile pentru ceilalți factori vor fi dezvoltate cu altă ocazie.

Componentele cheie

Elevul

Ca fii și fiice ai lui Dumnezeu, toate eforturile vor fi concentrate asupra elevului, iar el trebuie iubit și acceptat. Scopul educației adventiste este de a ajuta elevii să-și atingă potențialul maxim și de a împlini voia lui Dumnezeu în viețile lor. Rezultatele elevului constituie un criteriu important de ghidare pentru evaluarea eficacității școlii.

Profesorul

Profesorul deține un rol important. Ideal este ca profesorul să fie atât un creștin adventist dedicat cât și un model al harului creștin și al competenței profesionale.

Cunoștințele

Toată învățătura este bazată pe credința într-un anumit set de supoziții sau pe credința în concepția despre lume și viață. Această concepție recunoaște o ordine supranaturală, ca și o ordine naturală. Adventiștii definesc cunoștința într-un sens mai larg decât doar ceva intelectual sau științific. Adevărata cunoștință conține elemente cognitive, de experiență, emoționale, relaționale, intuitive și spirituale. Acumularea adevăratei cunoștințe duce la înțelegerea care se manifestă prin înțelepciune și activități corespunzătoare.

Curriculum

Curriculum-ul va promova excelența academică și va include o bază de studii generale, necesare unui cetățean responsabil într-o anumită cultură împreună cu o înțelegere spirituală ce inspiră trăirea creștină și construiesc societatea. O astfel de cetățenie include prețuirea moștenirii creștine, grija pentru dreptatea socială și grija pentru mediul înconjurător. Un curriculum echilibrat va direcționa nevoile majore de dezvoltare spre domeniile: spiritual, intelectual, fizic, social, emoțional și vocațional. Toate ariile de studiu vor fi tratate din perspectiva concepției despre lume și viață, în contextul temei „Marii Lupte”, pentru că acest curriculum promovează integrarea credinței și a învățării.

Instruirea

Programul de instruire al clasei pune accentul pe toate formele adevăratei cunoștințe. Metodologia instruirii îl va antrena pe elev, îi va da oportunitatea de a pune în practică ceea ce a învățat, potrivit cu disciplina și cultura locală.

Disciplina

Într-o școală creștină, disciplina este bazată pe nevoia de a reface imaginea lui Dumnezeu în fiecare elev și recunoaște libertatea voinței și lucrarea Duhului Sfânt. Disciplina – a nu se confunda cu pedeapsa – caută să dezvolte auto-controlul. În disciplina răscumpărătoare sunt antrenate voința și inteligența elevului.

Viața școlii

Accentul pus pe închinare, studiu, muncă și recreare caracterizează întreaga atmosferă a școlii, acordând o mare atenție echilibrului. Toți cei dintr-un campus vor fi pătrunși de o spiritualitate plină de bucurie, de un spirit de cooperare și respect pentru diversitatea indivizilor și a culturilor.

Evaluarea

Școlile, colegiile sau universitățile adventiste dau dovezi clare că subscriu unei filosofii adventiste a educației. Astfel de dovezi se găsesc în curriculum, în modul de predare și în activitatea de învățare, în atmosfera morală din campus și în mărturiile studenților, absolvenților, profesorilor și celorlalți angajați. Evaluarea – indiferent dacă a indivizilor sau a instituțiilor – este de tip răscumpărător și întotdeauna caută idealul de excelență al lui Dumnezeu.

Responsabilități și consecințe

Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea s-a angajat să asigure o educație și o formare spirituală complexă a copiilor, adolescenților și tinerilor în contextul concepției despre lume și adevăr. Biserica oferă de asemenea această oportunitate și copiilor și tinerilor neadventiști, care împărtășesc valori și idealuri similare. Educația adventistă caută să mențină excelența academică în toate activitățile de predare și învățare.

Școlile generale

Școlile generale adventiste oferă elevilor:

1. un mediu în care ei pot înțelege voința lui Dumnezeu, în care Îi pot dedica viața și în care pot experimenta bucuria de a-i ajuta pe alții;
2. un program organizat care conduce la dezvoltarea spirituală, fizică, mentală, socială și emoțională;
3. un nucleu de bază al aptitudinilor și cunoștințelor pentru viața de zi cu zi, potrivite vârstei lor;
4. apreciere și respect pentru cămin, biserică, școală și societate.

Elevii care absolv o școală generală adventistă ar trebui să:

- Să fi avut ocazia de a-și dedica viețile lui Dumnezeu prin convertire, botez, slujire și dorința de a face voia lui Dumnezeu în fiecare activitate.
- Să demonstreze competență în gândire și comunicare, și să aibă diverse aptitudini care constituie baza educației liceale.
- Să cunoască și să pună în practică principiile de sănătate și de viață echilibrată, incluzând folosirea înțeleaptă a timpului și a mijloacelor de distracție.
- Să dezvolte aprecierea pentru demnitatea muncii și să fie conștienți cu privire la posibilitățile de a avea o carieră în concordanță cu interesele lor și cu talentele dăruite de Dumnezeu.

Liceele

Liceele adventiste construiesc pe cunoștințele acumulate în școala generală, concentrându-se asupra valorilor, alegerilor și unui caracter asemănător caracterului lui Hristos.

Liceele adventiste oferă elevilor:

1. un curriculum formal și informal în care sunt integrate studiul academic, valorile spirituale și viața de zi cu zi;
2. un program academic și vocațional complex care conduce la o viață productivă și la alegerea unei cariere satisfăcătoare;
3. căi pe care credința creștină devine relevantă pentru nevoile lor, ceea ce duce la o relație matură cu ceilalți și cu Dumnezeu;
4. ocazia de a dezvolta un stil de viață creștin, cu valori, slujire și mărturie creștină.

Elevii care absolvesc un liceu adventist ar trebui să:

- Să fi avut oportunitatea de a-și dedica viața lui Dumnezeu și de aceea, să manifeste o credință matură în El, caracterizată prin devotament personal, închinare publică și slujire și mărturisire altora pentru îndeplinirea misiunii bisericii.
- Să demonstreze competență în comunicare, gândire creativă și să aibă diverse aptitudini care constituie baza educației universitare și/sau a domeniului de muncă.
- Să dea dovadă de maturitate și sensibilitate creștină în familie, în alegerea prietenilor, în pregătirea pentru căsătorie, și în general în implicarea în biserică și societate.
- Să fi învățat cum să ia deciziile cele mai bune și să facă alegeri înțelepte într-un mod în care să demonstreze credința cu privire la corpul uman ca templu al Duhului Sfânt. Aceasta include folosirea cu atenție a timpului și selectarea muzicii, a utilizării programelor TV și a Internetului și a altor mijloace de distracție.
- Să fi dezvoltat o etică de muncă ce va fi folosită în viața de zi cu zi dar și la serviciu, în conformitate cu interesele lor și abilitățile dăruite de Dumnezeu.

Universitățile

Instituțiile adventiste de învățământ superior oferă studenților un mediu unic de care este nevoie pentru a continua studiul artelor, al științelor umaniste și al religiei, al științelor și a diferitelor profesii, prin perspectiva filosofiei adventiste a educației și a angajamentului spiritual.

Învățământul superior adventist:

1. preferă profesiunile care sprijină direct misiunea Bisericii;
2. recunoaște importanța căutării adevărului în toate dimensiunile sale pentru că aceasta influențează dezvoltarea totală a individului în relația cu Dumnezeu și cu semenii;
3. folosește resursele disponibile precum revelația, argumentele, rațiunea și cercetarea științifică pentru a descoperi adevărul și implicațiile sale pentru viața de acum a omului și pentru viața viitoare, și recunoaște limitele inerente strădaniilor omenești;
4. îndrumă studenții către dezvoltarea unei vieți integre, bazată pe principii compatibile cu valorile religioase, morale, sociale și ale slujirii, valori esențiale pentru concepția despre lume și viață;

5. se îngrijește – în special pentru absolvenți – de evaluarea autoritară și critică, de descoperirea și răspândirea cunoștințelor, și de creșterea înțelepciunii într-o comunitate de studenți creștini.

Studenții care absolvesc o instituție adventistă de învățământ superior ar trebui să:

- Să fi avut ocazia de a se dedica lui Dumnezeu și astfel să aibă o viață bazată pe principii, în concordanță cu dorința lui Dumnezeu de a experimenta și a susține mesajul misiunii Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea.
- Să aibă capacitatea de a gândi critic, de a se organiza, de a fi creativ, de a aprecia frumusețea și natura înconjurătoare, de a comunica, dar și abilități în alte domenii academice pentru a –și realiza vocația și pentru a le fi de folos de-a lungul întregii vieți.
- Să manifeste sensibilitate socială și grijă iubitoare pentru binele altora în pregătirea pentru căsătorie și viața de familie, viața într-o societate diversă și prietenie în biserică.
- Să mențină un stil de viață consecvent care să demonstreze dedicarea pentru practicile unei vieți sănătoase, esențiale pentru viața de adult. Aceasta include folosirea cu atenție a timpului și selectarea muzicii, a utilizării programelor TV și a Internetului și a altor mijloace de distracție.
- Să răspundă chemării lui Dumnezeu prin alegerea sau continuarea carierelor lor, servind neegoist misiunii Bisericii, și construind o societate liberă, corectă și productivă.

Educația continuă

Educația continuă și după terminarea școlii. Educația continuă ar trebui să vină în întâmpinarea atât a nevoilor specialiștilor, cât și ale nespecialiștilor.

1. Printre responsabilitățile specialiștilor se află și aceea de a continua educația pentru a obține noi competențe.
2. Pentru nespecialiști există oportunități de a urma programe pentru conducerea bisericii locale, viața de familie, dezvoltarea personală, spiritualitate, creșterea creștină și servirea bisericii și a societății.

Programele trebuie dezvoltate astfel încât să utilizeze atât tehnicile tradiționale de predare, cât și învățarea prin tehnologia modernă. Școala formală se alătură celorlalți factori educativi în pregătirea elevului „pentru bucuria slujirii în această lume și pentru bucuria și mai mare a slujirii pe noul pământ.”

Membrii comitetului care au întocmit „Declarația filosofiei adventiste a educației” sunt: Humberto Rasi, președinte; Paul Brantley, secretar; George Akers, John M. Fowler, George Knight, John Matthews și Jane Thayer.